

[Stensballe.]

Udtalelser ved Lovforslagets første Behandling i Fjor, Udtalelser, som gik ud paa, at saadanne Lapper paa Arbejdsløshedsloven kunde vi ikke gaa med til under Hensyn til de Forhandlinger, der blev ført, og de Løfter, der blev givet, dengang vi var med til at gennemføre den nuværende Arbejdsløshedslov i 1932 og Socialreformen i 1933. Thi dengang udtalte den daværende Socialminister over for os — han har udtalt det offentligt i Tinget —, at der gennem Arbejdsløshedsloven og Socialreformen var skabt et saadant Forsikrings-System, at det kunde bære, ogsaa under ekstraordinære Forhold, og at Rækkefølgen af Arten af Understøttelser da maatte blive den, at naar Arbejdsløshedsloven ikke længer slog til, maatte den kommunale Hjælp anvendes. Som jeg paapegede det i 1934, i 1935 og i Foraaret 1936, er de arbejdsløse ikke under noget Forhold uden Adgang til Understøttelse; Socialhjælpen afløser automatisk Arbejdsløshedsunderstøttelsen. Derfor kan jeg ikke tilslutte mig det, der staar i Bemærkningerne til Lovforslaget om, at den langvarige og betydelige Arbejdsløshed stadig vedvarer i et Omfang, der ligger uden for de naturlige Forudsætninger for den nuværende Arbejdsløshedsforsikrings Rammer. Forudsætningen var netop dengang, at den skulde kunne klare sig under alle Forhold.

End yderligere sagde vi i Fjor, at vi ikke kunde være med til at gennemføre disse midlertidige og spredte Ændringer i Arbejdsløshedsloven, men vi maatte kræve som Betingelse for at gaa ind i Forhandling om Ændringer, at der blev forelagt et fuldstændigt Revisionsforslag. Et saadant havde Ministeren ogsaa stillet i Udsigt i Fjor; det skulde have været til Behandling allerede i afvigte Rigsdagssamling. Vi kunde ikke gaa med til disse stykkevise Revisioner, men naar jeg nu ser paa den højtærede Ministers Forelæggelsestale i Aar og gennemlæser Bemærkningerne til Lovforslaget, forekommer det mig, at det deraf fremgaar, at disse Ændringer ønsker Ministeren sat ind i Loven som permanente Ændringer. Derfor kan vi heller ikke i Aar medvirke til Gennemførelsen af dette Lovforslag. Vi maa i hvert Fald, saaledes som vi ser paa det i dette Øjeblik, vente med at gaa med til at gennemføre Ændringer, indtil vi kan overse,

hvad det er, Ministeren vil foreslaa af Ændringer i selve Arbejdsløshedsloven.

Hovedindholdet af dette Lovforslag er jo, at en Arbejdsløshedskasse kan træffe Bestemmelse om, at det aarlige Maksimum for Ydelse af Fortsættelseshjælp for Tiden fra 1. December 1936 til 31. Marts 1937 forhøjes med 70 Dage, fra 70 Dage til 140 Dage. Dertil kommer nogle Lettelser i forskellige Bestemmelser, hvorved der bliver friere Adgang baade til Ydelse af vedtægtsmæssig Hjælp og Fortsættelseshjælp. Statskassen skal yde Arbejdsløshedsfonden et Beløb af 2,8 Mill. Kr. til Dækning af den Part af Udgifterne hertil, som Fonden skal udrede.

Jeg maa sige det samme i Aar, som jeg sagde i Fjor, at vi finder ikke dette System rigtigt. Vi maa fastholde, at der i Arbejdsløshedsloven er givet Adgang til en Forøgelse af det vedtægtsmæssige Antal Dage, hvori der kan betales Understøttelse. Loven fastsætter ikke nogen Maksimalgrænse for Dagens Antal, den fastsætter kun en Minimalgrænse. Derfor mener vi, at skal der gøres noget dér, maa det ske ved, at Kasserne selv forlænger det Dageantal, hvori den vedtægtsmæssige Understøttelse kan ydes, og jeg vil tilføje — hvad jeg ogsaa gav Udtryk for i Fjor under Forhandlingerne her i Tinget og under Forhandlingerne i Udvalget —, at i og for sig skulde vi ikke have noget imod at gaa med til, at de Kasser, som af Hensyn til deres Økonomi ikke selv er i Stand til at gennemføre en saadan Ordning, kunde faa Forskud fra Arbejdsløshedsfonden; eventuelt kunde Staten laane Fonden Penge dertil, det vilde vel med den Status, som Fonden nu engang har, blive Resultatet.

Som jeg sagde før, foreligger der endnu ikke noget Forslag fra Ministeren om en Revision af selve Arbejdsløshedsloven, lige saa lidt som det kom til at foreligge i forrige Rigsdagssamling trods de gentagne optimistiske Udtalelser, som den højtærede Minister fremkom med baade i Landsting, i Folketing og i Udvalg. Vi fik i Slutningen af Marts Maaned at vide, at et saadant Forslag ikke vilde komme i forrige Rigsdagssamling, og vi har det nu paa Tryk, at der heller ikke i Aar kommer noget saadant Forslag sammen med dette Lovforslag. Da jeg forstaar, at Flertalspartierne ønsker